

**POLSKA
RZECZPOSPOLITA
LUDOWA**

**URZĄD
PATENTOWY
PRL**

OPIS PATENTOWY

127 909

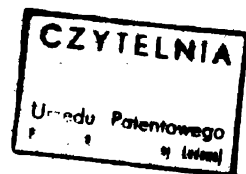
Patent dodatkowy
do patentu _____

Zgłoszono: 81 11 05 (P.233679)

Pierwszeństwo: _____

Zgłoszenie ogłoszono: 82 04 26

Opis patentowy opublikowano: 1985 06 30

Int. Cl.³ B66C 7/08

Twórcy wynalazku: Teodor Ciszek, Józef Marzec

Uprawniony z patentu: Główne Biuro Studiów i Projektów Górniczych - Biuro Projektów
Górniczych Katowice,
Katowice (Polska)

Konstrukcja do łączenia i rektyfikacji styków jezdni podsuwnicowej

Dziedzina techniki. Przedmiotem wynalazku jest konstrukcja do łączenia i rektyfikacji styków jezdni podsuwnicowej, mająca zastosowanie dla suwnic wolnostojących, w budynkach przemysłowych, a w szczególności dla jezdni suwnic ulegających deformacjom na wskutek ruchu górotworu.

Stan techniki. Dotychczas znane i stosowane są sztywne połączenia styków jezdni podsuwnicowych polegające na łączeniu styku ze wspornikiem lub słupem. W przypadku wystąpienia niedokładności wykonawczych lub montażowych jak również przy wystąpieniu deformacji na wskutek ruchu górotworu całe połączenie styku trzeba demontować i odpowiednio dostosowywać do zaistniałych warunków. Operacje te są uciążliwe i pracochłonne w warunkach pracy suwnicy na przykład zainstalowanej w komorze pomp głównego odwodnienia kopalni. W takich przypadkach jezdni podsuwnicowa musi być wyłączona z pracy, a dostosowanie konstrukcji łączącej styk następuje w warunkach warsztatowych.

Znany jest łącznik przegubowo-przesuwny jezdni podsuwnicowych, który wyrównuje powstałe deformacje odcinków jezdni. Łącznik ten nie umożliwia jednak rektyfikacji poprzecznej i pionowej w poszczególnych stykach jezdni, co wyklucza jazdę suwnicy poruszającej się po dwóch jezdniach, która ma stały rozstaw kół jezdnych. W celu umożliwienia rektyfikacji jezdni podsuwnicowych we wszystkich jej płaszczyznach i w poszczególnych stykach, postanowiono opracować nową konstrukcję łączącą styk jezdni.

Istota wynalazku. Konstrukcja do łączenia i rektyfikacji styków jezdni podsuwnicowej składa się z dwóch blach łącznikowych z odgiętymi z jednej strony pod kątem prostym końcami, podstawy z siedliskiem dla jezdni oraz dwóch blach przyspawanych do podstawy słupa jezdni podsuwnicowej. Poszczególne elementy tej konstrukcji są skręcane śrubami, a ich podłużne otwory umożliwiają rektyfikację każdego styku jezdni w płaszczyźnie pionowej i poziomej oraz wzdłuż osi jezdni, co zapewnia ciągłą, płynną i bezpieczną pracę suwnicy o sztywnej konstrukcji.

Objaśnienie rysunku. Konstrukcja według wynalazku jest przedstawiona w przykładzie wykonania na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia ją w widoku z boku i obrazuje rektyfikację jezdni wzdłuż i prostopadle do jej osi, fig. 2 przekrój jezdni z możliwością rektyfikacji jej rozpiętości, fig. 3 konstrukcję na styku jezdni w widoku z góry.

Konstrukcja do łączenia i rektyfikacji styków jezdni podsuwnicowej składa się z blach 3 przyspawanych do słupa stalowego lub do nakładki na słupie żelbetowym stanowiącym podstawę jezdni podsuwnicowej. Blachy 3 mają podłużne otwory umożliwiające poprzeczną rektyfikację jezdni.

Jezdnia spoczywa w siedlisku wykonanym w ceowniku 4, który jest przesuwny i przykręcony do blach 3. W ceowniku 4 wykonane są wycięcia służące do zakotwienia blach 2 łączących dwa odcinki jezdni. Blachy 2 mają otwory podłużne umożliwiające pionową rektyfikację jezdni, a ich odgięte z jednej strony pod kątem 90° końce wchodzące w wycięcia w ceowniku 4, umożliwiają wzdłużną rektyfikację.

W przypadku suwnic o napędzie elektrycznym, dla których wymagane są odbojnice, zastosowano na każdym słupie ograniczniki 5 przykręcone do dolnej półki jezdni podsuwnicowej. Przeprowadzenie rektyfikacji następuje w ten sposób, że do przyspawanych do słupa blach 3 na rozstaw ceownika 4, przykręca się wstępnie czterema śrubami ceownik 4, a następnie układa się poszczególne belki 1 jezdni podsuwnicowej wkładając je w wycięcia ceownika 4.

Po ułożeniu dwóch kolejnych po sobie belek 1 zakłada się w zaczepy ceownika 4 blachy 2 wykonane w postaci kątownika nierównoramiennego. Tak ułożona jezdnia podlega wstępnemu skręceniu śrubami, po czym następuje jej właściwe ułożenie poziome i osiowe, a po sprawdzeniu jej właściwej rozpiętości na całej długości, następuje skręcenie wszystkich połączeń stykowych.

Zastrzeżenie patentowe

Konstrukcja do łączenia i rektyfikacji styków jezdni podsuwnicowej, z n a m i e n n a t y m, że ceownik (4) stanowiący podstawę jezdni ma siedlisko dla stopki belki (1) jezdni oraz wycięcia dla zakotwienia blach (2) łączących odcinki jezdni, których końce wchodzące w wycięcia ceownika (4) są odgięte pod kątem 90 stopni, przy czym z obydwóch stron ceownika (4) przyspawane są do słupa blachy (3) służące do rektyfikacji poziomej oraz ostatecznego ustalenia jezdni w jej osi poprzecznej i podłużnej.

